

ongetwijfeld doen vervagen. Het Genootschap heeft zich inmiddels in velerlei opzicht weten aan te passen en haar bemoeiingen bij het bieden van hulp onversaagd voortgezet. Het heeft zich hierbij voornamelijk beperkt tot het verlenen van renteloze voorschotten en tot het bekostigen van de opleiding van jongeren, wier ouders niet of niet voldoende over de vereiste financiële middelen beschikten. Ook voor wat wij thans de „vergeten groepen” noemen, zoals bijv. de ouden van dagen, blijft het heilzaam werk verichten. Zo goed als het Genootschap indertijd de Franse tijd te boven is gekomen, heeft het in de jaren 1940-1945 de Duitse bezetting weten te overleven, hoewel in deze periode de werkzaamheden wel zeer aan banden waren gelegd. Toen ons land weer vrij was, heeft het zijn taak weer met vernieuwde moed hervat.

Het zou de oprichters uit het begin der 19de eeuw ongetwijfeld goed doen te weten, dat de taak, die zij zich toentertijd vrijwillig hebben opgelegd, ook thans nog met blijmoedigheid wordt vervuld en dat in onze rusteloze en dynamische samenleving, wier opvattingen in velerlei opzichten zo ver van de hunne afstaan, het Genootschap, trouw aan de gevestigde traditie, in bescheidenheid en zonder ruchtbaarheid, de steun aan de medemens blijft betrachten in overeenstemming met de richtlijnen, die anderhalve eeuw geleden zijn aangegeven.